

Niniejsza umowa wejdzie w życie po upływie trzydziestu dni od daty wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.

Artykuł 13

Okres obowiązywania i wygaśnięcie

Niniejsza umowa pozostanie w mocy przez 10 lat. Po tym okresie będzie obowiązywać do upływu 12 miesięcy, licząc od daty wypowiedzenia jej przez jedną z Umawiających się Stron w drodze notyfikacji skierowanej do drugiej Strony. W odniesieniu do inwestycji dokonanych w czasie obowiązywania umowy jej postanowienia zachowają moc w ciągu 15 lat po dacie jej wygaśnięcia.

Na dowód czego niżej podpisani, należycie upoważnieni przez ich Rządy, podpisali niniejszą umowę.

Sporządzono w dwóch egzemplarzach w Ankarze dnia 11 sierpnia 1991 r. w językach polskim, tureckim i angielskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc. W razie rozbieżności przy interpretacji, tekst angielski uważany będzie za rozstrzygający.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej
R. Michalski

Z upoważnienia Rządu
Republiki Turcji
Namik Kemal Kılıç

Artykuł 11

Poprawki

Umowa niniejsza może być zmieniona w drodze pisemnego porozumienia między Umawiającymi się Stronami. Jakakolwiek poprawka wejdzie w życie, gdy każda Umawiająca się Strona notyfikuje drugiej Umawiającej się Stronie, że spełniła wszystkie wewnętrzne wymogi niezbędne dla wejścia w życie takiej poprawki.

Artykuł 12

Stosowanie umowy

Postanowienia niniejszej umowy będą stosowane do inwestycji dokonanych przez inwestorów jednej Umawiającej się Strony na terytorium drugiej Umawiającej się Strony po dniu 26 maja 1976 r.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 10 marca 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *K. Skubiszewski*

540

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 24 sierpnia 1994 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Turcji o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Ankarze dnia 11 sierpnia 1991 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z art. 10 Umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Turcji o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji, sporządzonej w Ankarze dnia 11 sierpnia 1991 r.,

nastąpiła w Ankarze dnia 19 lipca 1994 r. wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wymienionej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 19 sierpnia 1994 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

541

UMOWA

między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o współpracy i wzajemnej pomocy administracji celnych,

sporządzona w Warszawie dnia 29 lipca 1992 r.

W imieniu Rzeczypospolitej Polskiej

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

podaje do powszechnej wiadomości:

W dniu 29 lipca 1992 r. została sporządzona w Warszawie Umowa między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o współpracy i wzajemnej pomocy administracji celnych w następującym brzmieniu:

UMOWA**między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o współpracy i wzajemnej pomocy administracji celnych**

Rzeczpospolita Polska i Republika Federalna Niemiec

na podstawie Traktatu z dnia 17 czerwca 1991 r. między Rzeczpospolitą Polską i Republiką Federalną Niemiec o dobrym sąsiedztwie i przyjaznej współpracy,

zgodnie z duchem Konwencji z dnia 15 grudnia 1950 r. o utworzeniu Rady Współpracy Celnej,

uznając znaczenie wzajemnej pomocy pomiędzy administracjami celnymi,

zmierzając do ułatwienia i przyspieszenia obrotu towarowego przez granicę w wyniku współdziałania administracji celnych,

w przeświadczeniu, że przestrzeganie przepisów celnych jest jedną z ważniejszych zasad handlu międzynarodowego i że współpraca administracji celnych przyczyni się do skuteczniejszego zwalczania działań sprzecznych z tymi przepisami,

uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. „Przepisy celne” oznaczają przepisy prawne Umawiających się Stron, które mają zastosowanie w przywozie, wywozie i przewozie towarów objętych cłami, podatkami oraz innymi opłatami lub będących przedmiotem zakazów, ograniczeń oraz innych uregulowań dotyczących przemieszczania przez granicę towarów.

2. „Administracje celne” oznaczają w Rzeczypospolitej Polskiej Prezesa Głównego Urzędu Celnego i podległe mu służby, a w Republice Federalnej Niemiec — Federalny Zarząd Celnego.

3. „Działania sprzeczne z przepisami celnymi” oznaczają zarówno dokonane, jak i usiłowane czyny naruszające przepisy celne.

Artykuł 2

1. Administracje celne Umawiających się Stron udzielają sobie wzajemnej pomocy zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, w ramach swoich kompetencji, stosownie do wewnątrzpaństwowych przepisów prawnych:

- w celu ułatwienia i przyspieszenia obrotu towarowego przez granicę,
- w celu zapobiegania, prowadzenia dochodzenia i ścigania działań sprzecznych z przepisami celnymi,
- w celu zapewnienia pobierania we właściwej wysokości ceł, podatków i innych opłat.

2. Umowa niniejsza nie narusza przepisów dotyczących współpracy Umawiających się Stron, zawartych w innych umowach.

Artykuł 3

Administracje celne Umawiających się Stron, współpracując zgodnie z postanowieniami niniejszej umowy, za obopólnym porozumieniem i w ramach swoich przepisów prawnych podejmują właściwe środki w celu uproszczenia formalności celnych, aby ułatwić i przyspieszyć obrót towarowy pomiędzy Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec. Nie narusza to kompetencji Wspólnot Europejskich.

Artykuł 4

1. Administracje celne Umawiających się Stron — na wniosek — udzielają sobie wzajemnie wszelkich informacji o stwierdzonych (dokonanych lub planowanych) działaniach wykraczających lub mogących wykraczać przeciwko przepisom celnym oraz przekazują dokumenty mające wartość dowodową w oryginale lub ich uwierzytelnionej kopii.

2. Administracje celne Umawiających się Stron:

- wymieniają doświadczenia ze swej działalności, a także spostrzeżenia o nowych środkach i metodach popełniania działań sprzecznych z przepisami celnymi,
- informują się wzajemnie o istotnych zmianach w swoich przepisach celnym, a także na temat stosowania przez administracje celne pomocniczych środków technicznych i metod, oraz omawiają problemy stanowiące przedmiot wspólnego zainteresowania.

Artykuł 5

1. Administracje celne Umawiających się Stron na wniosek drugiej Strony przekazują sobie wzajemnie wszelkie zaświadczenia potwierdzające, że towary, które są wywożone z terytorium jednej Strony na terytorium drugiej Strony, zostały wwieszone na terytorium tej ostatniej Strony w sposób zgodny z prawem; w zaświadczeniu podane będą — jeśli to możliwe — rodzaj i dane dotyczące odprawy celnej, na podstawie której towary zostały wwieszone.

2. Administracje celne Umawiających się Stron — na wniosek — przeprowadzają w sprawach o naruszenia przepisów celnych kontrole, ustalenia lub dochodzenia i o ich wynikach informują administrację celną, która wystąpiła z takim wnioskiem. Informują się również o tym, czy przedkładane organom celnym dokumenty i pisma są prawdziwe i właściwe pod względem treści.

Artykuł 6

1. Administracja celna jednej Umawiającej się Strony, na wniosek administracji celnej drugiej Umawiającej się Strony, przestrzegając każdorazowo obowiązującego prawa, przekazywać będzie do wiadomości lub doręczać adresatowi wszystkie rozstrzygnięcia i decyzje organów celnych dotyczące stosowania przepisów celnych.

2. We wniosku o przekazanie do wiadomości lub o doręczenie — odmiennie od postanowień artykułu 7 — nie jest wymagane przedstawienie meritum sprawy.

3. Przekazanie do wiadomości lub doręczenie dokumentu powinno być poświadczane potwierdzeniem odbioru przez adresata, z podaniem daty, a w przypadku przekazania lub doręczenia w inny sposób niż bezpośrednio — należy poinformować administrację celną, która skierowała wniosek, o sposobie i dacie przekazania lub doręczenia. Jeżeli doręczenie lub przekazanie nie jest możliwe, dokument podlega zwrotowi administracji celnej składającej wniosek, z podaniem powodów niedoręczenia.

Artykuł 7

1. Wniosek o udzielenie pomocy należy przedstawić na piśmie w języku urzędowym Strony zwracającej się; w miarę możliwości należy załączyć tłumaczenie na język urzędowy Strony, do której wniosek jest skierowany. Dokumenty konieczne do załatwienia wniosku, łącznie z ewentualnymi, leżącymi u jego podstaw zarządzeniami lub decyzjami właściwego organu celnego, należy załączyć w oryginale lub uwierzytelnionej kopii.

2. Wniosek lub załączone do niego, zgodnie z ustępem 1, dokumenty powinny zawierać następujące informacje:

- a) określenie organu celnego, który prowadzi postępowanie będące podstawą wniosku,
- b) rodzaj i stan faktyczny postępowania, z podaniem działań sprzecznych z przepisami celnymi,
- c) prawne i faktyczne przyczyny złożenia wniosku,
- d) niezbędne do udzielenia odpowiedzi dane personalne i adresy osób objętych postępowaniem.

Artykuł 8

Administracje celne Umawiających się Stron z własnej inicjatywy, tak szybko jak to możliwe, udzielają sobie wszelkich informacji na temat stwierdzonych (dokonanych lub planowanych) działań naruszających lub mogących naruszyć przepisy celne drugiej Umawiającej się Strony w następujących dziedzinach:

- a) obrotu bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi oraz dobrami kultury,
- b) przywozu, wywozu i przewozu przez granicę substancji trujących i zanieczyszczających środowisko naturalne,
- c) obrotu towarami podlegającymi wysokim opłatom celnym lub podatkowym, w tym zwłaszcza alkoholem i wyrobami tytoniowymi.

Artykuł 9

1. W celu zintensyfikowania zapobiegania, wykrywania i ścigania przemytu i nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i psychotropowymi administracje celne Umawiających się Stron udzielają sobie, również z własnej inicjatywy, tak szybko, jak to możliwe, informacji dotyczącej:

- a) osób, co do których wiadomo lub zachodzi podejrzenie, że zajmują się przemytem tych środków,
- b) lądowych, wodnych i powietrznych środków transportu, co do których wiadomo lub zachodzi podejrzenie, że są używane do przemytu tych środków.

2. Administracje celne Umawiających się Stron udzielają sobie, również z własnej inicjatywy, informacji o metodach i sposobach stosowanych w nielegalnym obrocie środkami odurzającymi i psychotropowymi oraz o osiągnięciach w zakresie nowych metod kontroli.

3. Informacje i dokumenty uzyskane na podstawie ustępów 1 i 2 mogą być przekazywane innym organom administracji państwowej i organom ścigania Umawiających się Stron, zajmującym się zwalczaniem narkomanii oraz nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i psychotropowymi.

4. Środkami odurzającymi w rozumieniu niniejszej umowy są środki wymienione w Jednolitej konwencji o środkach odurzających z dnia 30 marca 1961 r. w jej obowiązującej wersji. Środkami psychotropowymi w rozumieniu niniejszej umowy są środki wymienione w Konwencji o środkach psychotropowych z dnia 21 lutego 1971 r. w jej obowiązującej wersji.

Artykuł 10

Przekazywanie danych identyfikacyjno-osobowych stosownie do niniejszej umowy odbywa się zgodnie z przepisami wewnętrznymi; przekazywanie to podlega uregulowaniom zawartym w załączniku, z uwzględnieniem przepisów prawnych obowiązujących każdą z Umawiających się Stron.

Artykuł 11

1. Jeżeli administracja celna Umawiającej się Strony, do której skierowano wniosek, uzna, że jego załatwienie naruszyłoby suwerenność, bezpieczeństwo, porządek publiczny

lub inne żywotne interesy państwowe, może ona częściowo lub całkowicie odmówić pomocy lub uzależnić jej udzielenie od spełnienia określonych warunków.

2. Jeżeli wniosek nie może być uwzględniony, występująca z nim administracja celna, tak szybko, jak to jest możliwe, zostanie o tym powiadomiona, z podaniem przyczyn nieuwzględnienia. Jeżeli administracji celnej, do której skierowano wniosek, znane są inne okoliczności, które mogłyby mieć znaczenie w dalszym postępowaniu prowadzonym przez administrację celną wnioskującą, należy ją o tych okolicznościach powiadomić.

3. Jeżeli wystosowano wniosek o udzielenie pomocy, którego występująca z nim administracja celna sama nie mogłaby zrealizować, jest ona zobowiązana wskazać na ten fakt w tym wniosku. Administracja celna, do której wystąpiono z wnioskiem, może go wówczas uwzględnić według własnego uznania.

Artykuł 12

Administracje celne Umawiających się Stron mogą wykorzystywać jako środki dowodowe otrzymane w myśl niniejszej umowy informacje oraz dokumenty wyłącznie w postępowaniach wewnętrznych przed organami celnymi oraz w postępowaniu sądowym, włączając w to postępowanie prowadzone przez lub pod nadzorem organów prokuratury. Wartość dowodowa tych informacji i dokumentów oraz ich wykorzystanie w postępowaniu sądowym zależy od prawa tej Umawiającej się Strony, która przewiduje tego rodzaju wykorzystanie.

Artykuł 13

Podczas realizacji przedsięwzięć związanych z udzieleniem pomocy i załatwianiem wniosku mają zastosowanie przepisy prawne tej Umawiającej się Strony, do której wniosek został skierowany, przy czym przekazywanie kopii pism oraz innych dokumentów jest traktowane jako sposób udzielania informacji. Podczas dokonywania kontroli, ustalania stanu faktycznego i dochodzenia administracja celna Umawiającej się Strony, załatwiająca wniosek, postępuje tak, jakby wykonywała zadania własne, z wyłączeniem stosowania środków przymusu, takich jak zajęcie mienia i przeszukanie.

Artykuł 14

1. Udzielanie pomocy przewidziane niniejszą umową odbywa się bezpośrednio między administracjami celnymi Umawiających się Stron.

2. Jeżeli administracja celna, do której skierowany został wniosek, nie jest kompetentna w danej sprawie, to powiadamia o tym administrację celną, która wniosek wystosowała, i za jej zgodą przekazuje wniosek innym, kompetentnym organom.

Artykuł 15

Administracje celne Umawiających się Stron zwracają sobie tylko poniesione wydatki na świadków, ekspertów oraz tłumaczy pracujących w wolnym zawodzie.

Artykuł 16

1. Administracje celne Umawiających się Stron mogą w ramach niniejszej umowy uzgadniać bezpośrednio ze sobą przedsięwzięcia potrzebne do jej realizacji.

2. Różnice zdań w wykładni lub stosowaniu niniejszej umowy powinny być usuwane przez administracje celne Umawiających się Stron. Nie wyłącza to drogi dyplomatycznej.

Artykuł 17

1. Umowa niniejsza podlega ratyfikacji. Wymiana dokumentów ratyfikacyjnych nastąpi w Bonn.
2. Umowa niniejsza wejdzie w życie po upływie miesiąca od dnia, w którym Umawiające się Strony dokonały wymiany dokumentów ratyfikacyjnych.
3. Umowa niniejsza zawarta jest na czas nieokreślony. Może być ona w każdym czasie wypowiedziana w drodze

dypomatycznej przez notyfikację. W takim przypadku traci moc po upływie 6 miesięcy od dnia wypowiedzenia.

Sporządzono w Warszawie dnia 29 lipca 1992 r. w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim i niemieckim, przy czym obydwie teksty mają jednakową moc.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej
K. Skubiszewski

W imieniu
Republiki Federalnej Niemiec
K. Kinkel

Załącznik

UNORMOWANIA OBOWIĄZUJĄCE ADMINISTRACJE CELNE RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ I REPUBLIKI FEDERALNEJ NIEMIEC PRZY PRZEKAZYWANIU DANYCH IDENTYFIKACYJNO-OSOBOWYCH

1. Odbiorca może wykorzystać dane tylko do wskazanego celu i na warunkach określonych przez administrację celną przekazującą dane.
2. Odbiorca informuje administrację celną przekazującą dane, na jej wniosek, o wykorzystaniu przekazanych danych i osiągniętych dzięki temu wynikach.
3. Dane identyfikacyjno-osobowe mogą być przekazywane wyłącznie właściwym organom celnym, jak również organom ścigania. Dalsze przekazywanie danych innym organom administracji państwowej może nastąpić tylko za zgodą administracji celnej, która dane przekazała.
4. Administracja celną przekazująca dane zobowiązana jest zwracać uwagę na ich prawidłowość, przekazywać je w niezbędnym zakresie oraz proporcjonalnym stosunku do celu, dla którego są one przekazywane. Należy przy tym uwzględnić zakaz przekazywania danych zgodnie z obowiązującym prawem narodowym. Jeśli okaże się, że przekazano nieprawidłowe dane identyfikacyjno-osobowe lub dane, których nie wolno było przekazać, należy o tym niezwłocznie poinformować odbiorcę. Jest on zobowiązany do skorygowania lub zniszczenia danych.
5. Osobie zainteresowanej, na jej wniosek, należy udzielić informacji odnośnie do danych jej dotyczących, jak również o zamierzonym celu ich użycia. Informacji takiej nie udziela się jednak, jeżeli okaże się, że interes publiczny przemawiający za jej nieudzieleniem przeważa nad interesem osoby zainteresowanej. Poza tym osoba zainteresowana ma prawo uzyskać posiadane dane jej dotyczące zgodnie z prawem tej Umawiającej się Strony, na której terytorium złożono wniosek o udzielenie informacji.
6. Jeżeli ktoś poniósł szkodę na skutek niezgodnego z prawem działania dokonanego w ramach wymiany danych na podstawie niniejszej umowy, odpowiedzialność ponosi strona, która dane otrzymała, zgodnie ze swoim prawem wewnętrznym. Strona ta nie może w celu odciążenia siebie powoływać się wobec osoby poszkodowanej na to, że szkoda spowodowana została przez administrację celną przekazującą dane.
7. Administracja celną przekazująca dane wskazuje przy przekazywaniu danych na termin wymazania danych zgodnie z jej prawem.
8. Umawiające się Strony zobowiązane są do odnotowywania w aktach faktu przekazania i otrzymania danych identyfikacyjno-osobowych.
9. Umawiające się Strony są obowiązane skutecznie chronić przekazane dane identyfikacyjno-osobowe przed dostępem do nich osób nieuprawnionych, zmianami bez upoważnienia administracji celnej przekazującej dane i udostępnianiem osobom niepowołanym.

Po zaznajomieniu się z powyższą umową w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 9 czerwca 1994 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

L.S.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*

542

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 20 września 1994 r.

w sprawie wymiany dokumentów ratyfikacyjnych Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o współpracy i wzajemnej pomocy administracji celnych, sporządzonej w Warszawie dnia 29 lipca 1992 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z artykułem 17 Umowy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Federalną Niemiec o współpracy i wzajemnej pomocy administracji celnych, sporządzonej w Warszawie dnia 29 lipca 1992 r., nastąpiła w Bonn dnia 10 sierpnia 1994 r.

wymiana dokumentów ratyfikacyjnych wyżej wspomnianej umowy.

Powyższa umowa weszła w życie dnia 10 września 1994 r.

Minister Spraw Zagranicznych: *A. Olechowski*